

Sygn. akt V CSK 323/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa [...] "M." [...] Sp. jawna w P.
przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeń [...] S.A. w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 marca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 9 lutego 2018 r., sygn. akt X Ga [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej
kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 9 lutego 2018 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Zagadnienie to ujęła w formie pytań dotyczących sposobu rozumienia i zastosowania - w okolicznościach sprawy - postanowienia § 9 ust. 2 pkt 4 ogólnych warunków ubezpieczenia, wykorzystywanych przez pozwaną.

Istotność zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) konkretyzuje się w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ

35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Konieczne jest przy tym, aby przedstawione zagadnienie prawne odnosiło się do wykładni przepisów prawa (materialnego lub procesowego, por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2018 r., III CSK 12/18, nie publ., i z dnia 16 maja 2018 r., II CSK 15/18, nie publ.). Przez rozstrzyganie tak ujmowanych zagadnień prawnych może być realizowany cel postępowania kasacyjnego w postaci ochrony interesu publicznego przez dążenie do jednolitości wykładni prawa i jego rozwoju (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03, nie publ.). W konsekwencji przedmiotem zagadnienia prawnego, którego wystąpienie w okolicznościach sprawy uzasadnia przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie mogą być wątpliwości faktyczne albo dotyczące aktu subsumpcji, oraz wątpliwości - nawet poważne i istotne - które dotyczą ustalenia treści lub interpretacji oświadczeń woli oraz umów zawartych przez strony, ważących na orzeczeniu objętym skargą kasacyjną. Analogicznie kategoria zagadnienia prawnego ujmowana jest na gruncie art. 390 § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2018 r., III CZP 97/17, OSNC 2019, nr 1, poz. 12).

Ogólne warunki umów, w tym ogólne warunki ubezpieczeń, mają charakter nienormatywny, wobec czego nie stanowią przepisów prawa, a zarzut naruszenia przez sąd konkretnego postanowienia zawartego w takich warunkach nie jest zarzutem obrazy prawa materialnego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 1999 r., II CKN 602/98, nie publ., z dnia 11 stycznia 2001 r., V CKN 183/00, i z dnia 23 lutego 2018 r., III CZP 97/17, OSNC 2019, nr 1, poz. 12, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2015 r., I CSK 479/14, nie publ.). Problem wykładni postanowień takich warunków nie może być zatem również źródłem istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2005 r., V CK 269/05, nie publ.).

Skarżąca ograniczyła się do sformułowania pytań dotyczących rozumienia i zastosowania w okolicznościach sprawy konkretnego postanowienia ogólnych

warunków ubezpieczenia zastosowanych przez pozwaną. Pytania te nie stanowią wobec tego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 w związku z art. 391 § 1 i z art. 391 § 1 k.p.c.